

Table of Contents

Mục lục

Những Câu Thần Chú

Phụ Nữ Paris Trong Mắt Đàn Ông Paris

Thứ Bạn Sẽ Không Bao Giờ Tìm Thấy Trong Tủ Áo Của Một Cô
Nàng Paris

Những Phụ Nữ Paris Nổi Danh Nhất Là Người Nước Ngoài

13:00 Cuộc Hẹn Đầu Ở Quán Cà Phê Flore

Hài Hước Kiểu Paris

Nỗi Ưu Sầu

Bà Mẹ Không Hoàn Hảo

Hiệu Lực Của Bảo Bối

Đẹp Tự Nhiên

Phẫu Thuật Thẩm Mỹ

Da

Chăm Sóc Tay Và Chân

Cô Nàng Paris Trên Ghế Băng

Không Có Gu

Những Điều Ngược Đời

Nghệ Thuật Hôn

Lạnh Lùng Hay Làm Mát

Cái Bĩu Môi Kiểu Paris

Thói Đua Đòi Kiểu Paris

Mục lục

Những Câu Thần Chú

Phụ Nữ Paris Trong Mắt Đàn Ông Paris

Thứ Bạn Sẽ Không Bao Giờ Tìm Thấy Trong Tủ Áo Của Một Cô Nàng Paris

Những Phụ Nữ Paris Nổi Danh Nhất Là Người Nước Ngoài

13:00 Cuộc Hẹn Đầu Ở Quán Cà Phê Flore

Hài Hước Kiểu Paris

Nổi Ưu Sâu

Bà Mẹ Không Hoàn Hảo

Hiệu Lực Của Bảo Bối

Đẹp Tự Nhiên

Phẫu Thuật Thẩm Mỹ

Da

Chăm Sóc Tay Và Chân

Cô Nàng Paris Trên Ghế Băng

Không Có Gu

Những Điều Ngược Đời

Nghệ Thuật Hôn

Lạnh Lùng Hay Làm Mát

Cái Bĩu Môi Kiểu Paris

Thói Đua Đòi Kiểu Paris

Cô Nàng Paris Chốn Công Sở

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Những Câu Thần Chú

Phải nhắm trên giường bằng tối, kể cả lúc say.

Đừng sợ già. Đừng sợ gì cả. Chỉ trừ nỗi sợ. Hãy tìm ra mùi nước hoa của bạn trước năm 30 tuổi. Xức nó suốt 30 năm sau. Khi bạn nói. Khi bạn cười. Không ai được nhìn thấy màu răng của bạn. Hãy chọn thứ gì đó mà mọi người đều thích: nhạc kịch, mèo con, dâu tây,... rồi ghét nó. Nếu tủ quần áo của bạn chỉ được có một chiếc áo pull, nhất định nó phải bằng vải sơ mi ca. Hãy mặc áo lót màu đen bên trong áo sơ mi màu trắng. Giống như hai dấu lặng đen trên một bản nhạc. Đừng chung thủy. Hãy thay nước hoa của bạn. Nhưng chỉ khi trời lạnh. Văn hóa ấy, cũng như khi ta ăn đồ tươi: nó giúp da dẻ hồng hào. Hãy biết rõ ưu điểm của mình. Hãy biết rõ nhược điểm của mình. Âm thầm rèn giữa chúng. Nhưng đừng phải lòng chúng. Hãy giấu đi nỗ lực của mình. Tuồng như mọi thứ đều dễ dàng và nhẹ nhàng. Trang điểm quá đậm. Màu sắc quá lòe loẹt. Quá nhiều phụ kiện. Hít thở. Làm dịu đi. Giảm bớt. Miễn sao trong bóng dáng bạn luôn có một chi tiết xuề xòa. Bởi quý sứ núp chính trong những chi tiết ấy. Chính bạn là thần tượng của bạn thân mình. Trước tiên là thế. Hãy tự cắt tóc cho mình. Hoặc là nhờ em gái làm giúp. Bạn biết nhiều thợ cắt tóc có tiếng, dĩ nhiên rồi. Nhưng đó chỉ là bạn bè thôi. Lúc nào cũng cần phải gọi cảm. Khi đến tiệm bánh mì vào sáng Chủ nhật, mua thuốc lá lúc nửa đêm hay trong lúc đợi lũ trẻ trước cổng trường. Ai mà biết được... Một là không có tóc bạc. Hai là mọi sợi tóc đều bạc. Thời trang thống trị thế giới. Phụ nữ Paris thống trị thời trang. Điều đó đúng hay không? Đâu có gì quan trọng. Thế giới cần có những huyền thoại.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Phụ Nữ Paris Trong Mắt Đàn Ông Paris

"Phải hỏi ai để có được định nghĩa hoàn hảo về một cô nàng Paris?"

Đó là câu hỏi tôi đã tự đặt ra cho mình từ lâu trước khi được giác ngộ: là chàng, hẳn nhiên rồi. Cái anh chàng đang đứng trước mặt tôi trong bếp kia. Người đàn ông cùng tôi chia sẻ cuộc đời.

Ngạc nhiên trước câu hỏi của tôi, chàng ấp úng.

Tôi nhìn chàng, tức mình.

Chẳng lẽ chàng không có ý tưởng nào hay hơn mấy chuyện tầm thường cũ mòn về dáng vẻ lạ lùng và chai nước hoa được đánh số của chúng tôi sao?

"Ồ, em đang nghiêm túc đấy à? Bọn mình nói chuyện nghiêm chỉnh phải không?" chàng hỏi tôi trước khi tựa lưng vào bồn rửa bát - và bắt đầu nói - không ngừng. Có phần giống như thể đang tụng một bài kinh thuộc nằm lòng, có nhắm mắt cũng đọc được.

Trước tiên là - chàng trả lời tôi - phụ nữ Paris không bao giờ hài lòng. Bằng chứng đây. Anh luôn nói với em là em đẹp nhất trần đời, nhưng như thế có bao giờ đủ đâu.

Các cô nàng Paris nghĩ mình là hình mẫu để người khác noi theo. Đến nỗi có nguy cơ nhấn chìm cả thế giới trong những lời khuyên của họ về cuộc sống trên blog hay trong sách vở. Và lại, họ mê được người khác xin lời khuyên. Ấu cũng là chuyện thường tình. Họ đã làm mọi thứ. Thấy mọi thứ. Hiểu mọi thứ.

Ví dụ nhé, các cô nàng Paris lúc nào cũng muốn giới thiệu em đến ông bác sĩ của họ - ông ta là thiên tài mà. Nha sĩ của họ - không ai chữa răng đỉnh cao như ông ấy. Bác sĩ phụ khoa của họ - phải rồi, ông ta cũng chính là bác sĩ của Carherine Deneuve cơ mà. Các cô nàng Paris, không thích học đòi, nhưng lại cực kỳ học đòi, đến mức chẳng ngại gì mà không rêu rao chuyện ấy cho thiên hạ biết. Vấn đề nằm ở đâu ? Đó là bởi phụ nữ Paris ngạo nghệ.

Điều khiến họ quan tâm là nghệ thuật, văn hóa, chính trị. Họ tự trau dồi bản thân cũng giống như trồng củ cải trên ban công vậy, bằng cả tình yêu. Bình tưới trong tay, họ giải thích cho em biết bộ phim đoạt giải Cành cọ vàng vừa rồi là một bộ phim dở tệ. Tất nhiên là họ chưa xem phim đó. Có gì quan trọng cơ chứ. Các cô nàng Paris không cần đi sâu vào một chủ đề nào đó, họ đã biết trước là họ phải nghĩ về nó - ngược lại với điều em nghĩ, em ấy.

Các cô nàng Paris luôn đến muộn. Họ có nhiều việc quan trọng phải làm, họ ấy, không giống như em. Họ không bao giờ trang điểm để đi hẹn hò. Dĩ nhiên rồi, vẻ tự nhiên đặc biệt của họ miễn cần đến những thứ giả tạo. Trái lại, họ có thể tô son trước khi đến tiệm bánh mì vào Chủ nhật: lỡ gặp người quen nào đó thì sao?

Họ bị cuồng ám bởi thói hoang tưởng tự đại quá mức. Nếu những nỗ lực của họ trong việc tìm ra hàng nghìn thứ khiến họ bất mãn được dùng để giải các phương trình thì có lẽ năm nào họ cũng sẽ giành được giải Nobel toán học.

Hãy cảnh giác, nếu họ nói với em rằng bạn trai mới của em "thật đặc biệt". Với họ từ "đặc biệt" là một nhược điểm.

Họ sang đường bên ngoài phần đường quy định ư? Họ bào chữa một cách dũng cảm với nhà chức trách. Rằng những người xếp hàng kia làm họ khiếp sợ.

Không phải lúc nào họ cũng nói cảm ơn, hay xin chào, nhưng lại ghét thói bất lịch sự của đám bồi bàn Paris.

Họ là những kẻ mồm loa mép dài, động tí là thề bồi như dân chợ búa. Nhưng họ lại ghê sợ những ai nói: "Chúc ngon miệng!" thiếu gu còn tệ hơn là thiếu khôn khéo.

Họ không lúc nào là rời xa cặp kính râm, thậm chí cả trong những ngày mưa, nhưng lại chê bai những ngôi sao muốn giấu mặt sau cặp kính râm của họ...

Chỉ bằng một từ thôi, nếu anh phải dừng ở đây và đưa ra định nghĩa ngắn gọn nhất về các cô nàng Paris, và anh có thể dám chắc với em rằng anh hiểu rõ họ: các cô nàng Paris thật là điên.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Thứ Bạn Sẽ Không Bao Giờ Tìm Thấy Trong Tủ Áo Của Một Cô Nàng Paris

Giày gót thấp. Tại sao lại phải sống nửa vời kia chứ?

Logo. Bạn đâu phải lá tẩm pa nô quảng cáo.

Vải nylon. Vải sợi tổng hợp. Vải sợi hóa học. Vải vinyl. Mặc các chất liệu này vào người vừa dễ ra mồ hôi vừa dễ bắt sáng. Vậy nên bạn sẽ không chỉ bốc mùi mà hơn nữa còn dễ lộ.

Trang phục chạy bộ. Không bao giờ được để bất kì anh chàng nào nhìn thấy bạn trong bộ đồ này. Ngoại trừ giáo viên thể dục của bạn. Có khi còn không được làm vậy ấy chứ.

Quần jean màu mè, thùng lỗ chỗ, hoặc thêu thùa. Cái này siêu giống với trang phục... ở Bollywood.

Bốt Ugg. Không là không.

Áo quá ngắn. Vì bạn đâu phải là cô bé tuổi mười lăm.

Túi nhái. Bởi cũng giống như đeo ngực giả vậy. Hàng giả hàng nhái không phải là cách giải quyết nổi mặc cảm.

Thực ra, với cô nàng Paris này, giá kể cô ấy có thể khóa thân trong một chiếc trench coat Burberry thì quả là thiên đường.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Những Phụ Nữ Paris Nổi Danh Nhất Là Người Nước Ngoài

Đúng vậy... Phụ nữ Paris thường đến từ những miền đất khác. Nàng không sinh ra ở Paris, nhưng tái sinh ở Paris. Bằng chứng là đây.

Marie-Antoinette

Marie-Antoinette là người Áo. Khi đặt chân đến nước Pháp để kết hôn cùng Louis XVI bà mới chỉ mười bốn tuổi, bốn năm sau trở thành hoàng hậu. Là người thích sự phù phiếm, bà bắt đầu bị ám ảnh bởi thời trang. Bà phải lòng một người đàn ông khác... mơ ước trở thành diễn viên kịch, hay bà chủ trang trại chăn nuôi cừu: bà bịa ra đời mình.

Josephine Baker

Josephine Baker, ra đời tại Saint-Louis thuộc tiểu bang Missouri, không chỉ mang quốc tịch Pháp mà mang tâm hồn và trái tim của đất nước này: bà tham gia quân Kháng chiến trong thời kỳ Thế chiến thứ hai. Bà là một trong những ngôi sao sáng nhất Paris, với các tiết mục tạp kỹ và cabaret biểu diễn trên sân khấu Folies Bergeres, khiến cho "cả Paris" sẵn sàng chuốc tội vào thân. Biết cách điều khiển cặp hông điêu luyện không kém gì trí thông minh tuyệt vời của mình, bà đã đạt tới thành công ngoạn mục nhờ bài hát "Tôi có hai tình yêu... đất nước tôi và Paris".

Romy Scheider

Nữ diễn viên chính trong phim Hoàng hậu Sissi khám phá ra ở Paris sự vô tư lự, chống chủ nghĩa thủ cựu và những đêm không ngủ. Cô gái thành Vienna ngay lập tức được người Pháp say mê, họ ngưỡng mộ vẻ duyên

dáng, dịu dàng và mong manh của nàng. Và nhanh chóng trở thành một hình mẫu về nữ tính cho tất cả tnày phụ nữ Paris.

Jane Birkin

Jane Birkin, nữ ca sĩ và diễn viên người Anh, đã trở thành cô nàng giàu chất Paris hơn bất cứ cô nàng Paris nào. Năm 1969, cô đã hát ca khúc không thể nào quên Je t'aime, moi son plus cùng với Serge Gainsbourg, và tham gia đóng nhiều phim, trong đó có Blow Up và Don Nhan, diễn chung với Brigitte Bardot. Chất giọng Anh của cô làm tan chảy mọi trái tim Pháp và cái tên Jane Birkin đã trở thành một di sản. Cho đến nay, các con gái cô vẫn đang tiếp nối truyền thống của mẹ mình và không ngừng làm nên những bài học vĩnh cửu về phong cách: quần jean cũ, áo trech coat, giày basket.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

13:00 Cuộc Hẹn Đầu Ở Quán Cà Phê Flore

Cứ mỗi lần cầm quyển thực đơn trên tay, cùng một ý nghĩ lại lướt qua đầu nàng: cái thứ này đâu phải là thực đơn nhà hàng, mà là bản đồ địa lý đầy chữ. Cứ như một lộ trình riêng tư, rối rắm, phức tạp, để xuyên qua một rừng rậm món ăn khiến người ta loạn cả óc. Tuy thế, nàng biết sẽ phải tìm ra con đường riêng cho mình, mà không được ngập ngừng, không tắt nụ cười tươi, và nhất là không được tỏ ra đang băn khoăn quá nhiều.

Cá bời xông khói

Không, lựa chọn dở ẹc. Nàng sẽ ăn hết những chiếc bánh blini cùng kem tươi dùng kèm mất, cá hồi chỉ là cái cố thôi. Thói phàm ăn của nàng rất cuộc có thể làm vòng ba thêm nặng nề, tốt nhất là nàng nên chú ý giữ gìn.

Người đàn ông ngồi đối diện với nàng kia liệu được để làm phụ nữ ở cái thành phố này khó khăn đến thế nào không? Chắc chắn là không rồi. Và nàng thì không muốn đánh giá anh chàng quá vội. Nàng tiếp tục thông thả loanh quanh cột ghi những món nhập bữa, thoải mái như thể đang ở nhà.

Đậu cô ve tươi trộn xa lát

Vấn đề với cuộc hẹn đầu, đó là ý nghĩa đặc biệt trong mỗi cử chỉ dù là nhỏ nhất của nàng. Chàng nhìn nàng như thể người đang quay phim, ghi lại từng chuyển động, cái cách nàng để lẫn điện thoại trong túi xách big size, cái cách bản thân nàng cũng lác luôn vào trong cái túi ấy để tìm điện thoại và tin nhắn thoại nàng không thể kìm lòng bèn nghe luôn trước mặt chàng. Chàng đang phân tích nàng. Bữa bộn, có phần lo lắng, hòa đồng một cách miễn cưỡng. Có lẽ chàng đã cảm nhận được việc chọn món với nàng khó khăn làm sao. Nhưng nàng không muốn chàng đoán ra nay tức thì cuộc

chiến đang âm thầm diễn ra trong nàng. Có thể lát nữa, chàng sẽ phát hiện ra nàng vẫn thường bước lên bàn cân mỗi sáng; nhưng ngay lúc này đây, phải để chàng nghĩ rằng đường nét cơ thể nàng đơn thuần là tặng vật của tạo hóa. Bởi thế, tốt hơn là nên chọn một món ăn thực sự, cho chàng thấy hình ảnh cũ mòn về một cô nàng mê hưởng lạc, để chàng hiểu rằng nàng cũng như vậy với mọi thú vui trên đời.

Đùi vịt om nóng

Ngón tay nàng, có chút căng thẳng, trượt vài dòng trên quyển thực đơn đáng nguyên rủa. Không tìm được giải pháp nào khả dĩ, nàng thầm nguyên rủa chính mình. Vì ở đây, tại sân hiên quán này, từng phút trôi qua, khách bộ hành sượt qua nàng, gã bồi bàn tiến lại và nàng biết cần phải nhanh chóng đưa ra quyết định. Vậy là, nàng quyết định tỏ ra can đảm, bất chấp mọi rủi ro. Nàng sẽ chọn một món thật lạ.

"Một suất Welsb Rarebit"

Đúng là một cô nàng ưa mạo hiểm và cái cách nàng tuyên bố mới đỉnh đạt làm sao. Nàng thiết lập sự khác biệt rõ ràng giữa mình và các cô nàng khác. Nàng phô diễn sự táo gan của mình, chẳng khác nào một chiến lợi phẩm. Nàng thản nhiên phát âm cái tên món ấy như thể đã gọi nó cả trăm lần. Nàng hy vọng gã bồi bàn sẽ không sửa lại giọng phát âm của nàng, nếu thế thì vở kịch nhỏ nàng bày ra sẽ lộ tẩy mất. Người đàn ông phía đối diện nhìn nàng với ánh mắt ngạc nhiên. Nàng tận hưởng hiệu ứng mình gây ra. Dĩ nhiên, nàng đâu biết món nàng vừa gọi là cái gì. Trên thực đơn, có vài chữ li ti miêu tả về nó "đặc sản làm từ phô mai Cheddar, bia và bánh mì nướng". Nàng cười thầm: không thể nuốt nổi. Nhưng mặc kệ, nàng sẽ huyền thuyên đủ để khiến chàng không nhận ra nàng chẳng động đĩa. Gã bồi bàn quay sang phía chàng.

Chàng nói: "làm ơn cho cùng món đó"

V

à toàn bộ câu chuyện này bỗng chốc sụp đổ. Ôi không, một kẻ dễ bảo, một kẻ a dua, chán không để đâu cho hết,! Nàng bỗng nhiên mở to mắt và nhận ra cuộc trò chuyện của chàng với nàng từ hơn nửa giờ qua, chính nó cũng lỗ chỗ những thứ tầm thường. Nàng biết rồi, nàng sẽ ăn đôi ba miếng, rồi tìm lý do gì đó để chuồn sớm.

Và nàng sẽ không bao giờ gặp lại chàng.

Vĩnh biệt.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Hài Hước Kiểu Paris

Không gì khó hơn việc định nghĩa hài hước là thế nào. Và cũng chẳng có gì buồn chán hơn thế. Mỗi sự hài hước có nét đặc thù, màu sắc và văn hóa riêng.

Chất hài hước của người Paris, nếu ta tìm cách miêu tả những gì gắn liền với nó, có lẽ là vừa lạnh lùng vừa mỉa mai châm chọc. Ta tìm lại được ở đó một ý thích dành cho nỗi tuyệt vọng vui vẻ, một sức hút đối với những điều ngược đời, một sự vỡ mộng nào đó về cuộc đời và tình yêu (nhưng luôn tin chắc rằng dù sao như thế cũng bỏ công). Các đề tài được đặc biệt ưa thích là những mối quan hệ đàn ông-đàn bà, thường là dưới góc độ tình dục và tương quan lực lượng giữa hai bên. Một sự hài hước xấc xược, thích chọc ngoáy những điều cấm kỵ, mà hoàn toàn không mang tính phá hoại. Một sự hài hước không bao giờ sa vào "cột nhà", tuy thế cứ hài được là hài, trong mọi hoàn cảnh.

Đó là một chất hài hước đua đòi, thường mang màu sắc của sự tự giễu mình. Và chẳng tự đặt mình vào những tình huống tồi tệ nhất mới có là gu. Pha trò cho bạn bè bằng cách tự nhận về mình những rủi ro và khuyết điểm nực cười là một môn thể thao thực sự, được những người Paris không chơi thể thao thực hành, vì tự giễu là một việc rất tốt cho sức khỏe (vừa hay lại khỏi cần chơi thể thao).

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Nỗi Ưu Sầu

Bạn là một cô nàng Paris, nghĩa là bạn cũng ưu sầu. Chìm đắm trong cảm xúc mang màu sắc thành phố mình sống. Bạn biết rõ nỗi buồn vô cớ ấy, hy vọng không đích đến ấy. Toàn bộ những ký ức đã mất, những mùi hương lại phảng phất đâu đây. Là những thân yêu không còn ở bên. Thời gian vẫn cứ trôi và một nụ cười dành tặng quá khứ.

Chẳng bao giờ kéo dài nhưng tâm trạng rất đặc biệt tách bạn ra khỏi phần còn lại của thế giới trong chốc lát. Và cho bạn cái vẻ vừa lơ đãng vừa chăm chú đôi lúc thoáng qua.

Bạn ngồi một mình trong nhà hàng. Không có hẹn với ai khác ngoài chính bản thân mình. Cuốn sách đặt trên bàn, bạn nhìn xa xăm phía trước mặt mà không thấy một ai, cũng chẳng nghe thấy những tiếng cười xung quanh.

Qua cửa kính taxi, bạn ngắm nhìn, trong yên lặng, từng dãy phố lướt qua, những con người hạnh phúc đang hối hả rảo bước. Nhịp thở của bạn chậm lại. Bạn đề nghị bác tài mở nhạc lớn hơn để giai điệu nhạc làm nền cho những suy tư trong lòng.

Sáng sớm tinh mơ. Bạn thả bộ ngược chiều đám đông đang bước vào tàu điện ngầm. Mái tóc rối chưa chải nhưng món đồ trang sức vẫn ánh lên vẻ kiêu diễm của ngày hôm trước. Trên đường về, trái tim dường như tan vỡ nhưng bạn sẽ chẳng nói cho ai biết nguyên do.

Ai đó nói chuyện với bạn, nhưng trong đầu bạn vẫn không hề đọng lại chút gì từ câu chuyện họ kể. Bởi lẽ bạn đã cảm thấy từ xa mùi nến cháy ấy, cái mùi khiến bạn như đắm chìm vào một khu phố xa vắng thuở ấu thơ.

Nhất là vào mùa hè, bạn trở nên vô cùng nhạy cảm với thời điểm được gọi là "chạng vạng". Khi đó, trái tim căng ra tựa hồ như toàn bộ ký ức trên đời ùa cháy vào bạn. Bạn không muốn nói chuyện với ai, và giam mình trong phòng cho tới khi đêm xuống.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Bà Mẹ Không Hoàn Hảo

Nói nhanh cho vuông, phụ nữ Paris là kẻ ích kỉ. Một bà mẹ dễ thương, tuy vậy lại không có khả năng sống hoàn toàn quên mình. Ở Paris, ít thấy Đức Mẹ Sầu Bi, hay phụ nữ biết hy sinh, những người chỉ tồn tại vì mục đích tối thượng là nấu món bò băm Parmentier cho lũ con đông đúc. Cho dù có con, phụ nữ Paris vẫn không ngừng tồn tại. Nàng không từ bỏ lối sống có chút thanh niên tính của mình, những buổi tụ tập bạn bè, những bữa tiệc, và cả những sớm mai mỗi một rã rời. Và chẳng, nàng chẳng từ bỏ bất kì điều gì. Bởi mặt khác, nàng cũng đâu có thoái thác trách nhiệm. Nàng cũng không chối bỏ việc nuôi dạy con, chứng kiến nó lớn lên, truyền lại cho nó những câu châm ngôn của nàng, văn hóa, triết lý của nàng. Vậy cuộc đời sẽ ra sao khi phụ nữ không chối từ điều gì? À thì, nó sẽ gây ra sự lộn xộn, cực kỳ lộn xộn.

Một sự lộn xộn đều đặn đến nỗi hầu như đã trở thành một dạng trật tự kiểu mới vì cứ lặp đi lặp lại. Và có lẽ đó là nguyên tắc soi đường chỉ lối trong hệ thống giáo dục của phụ nữ Paris lên chức mẹ. Con cái không phải là vua chúa, bởi nó là một vệ tinh xoay quanh đời nàng. Và cùng lúc, đứa trẻ xuất hiện ở mọi nơi mọi lúc bởi cái vệ tinh này quấn chân mẹ nó khắp nơi và chia sẻ với mẹ nó những khoảng khắc quý giá ấy. Nó tham dự bữa trưa của mẹ, cùng theo vào cửa hàng, cùng dự một buổi hòa nhạc hay khai mạc triển lãm, rồi ngủ thiếp đi trên băng ghế trước ánh mắt tội nửa tội lỗi nửa mũi lòng của mẹ nó. Nhưng đứa trẻ cũng có lúc đến trường, đi công viên, chơi tennis, tập thể dục hoặc học tiếng Anh. Và thậm chí đôi khi, làm tất cả những việc ấy cùng lúc. Những khoảng khắc đó giữa hai thế hệ, những khoảng khắc sẻ chia vốn thường bị cấm đoán, đúng ra là những ngoại lệ đều đặn, những ngã rẽ tuyệt vời nơi đứa trẻ được thấy thời gian biểu của mình bị chệch ở đoạn này đoạn kia. Và thành thực mà nói, nhìn

chung, chẳng đứa trẻ nào cảm ràm về chuyện ấy cả. Sau này, chúng sẽ giữ trong mình những kỷ niệm chớp nhoáng, những mẫu trò chuyện cóp nhặt đây đó, những dấu tích của thế giới người lớn mà một lúc nào đó nó sẽ chợt nhận ra, tạo nên một hình ảnh hạnh phúc về điều một ngày kia sẽ đón chờ nó. Niềm vui sống ấy, theo quan điểm của phụ nữ Paris, là cách hay nhất để tạo cho con trẻ nhu cầu trưởng thành. Và là cách tuyệt nhất để các bà mẹ không bao giờ phải hối tiếc về cuộc sống thời son rồi đã qua.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Hiệu Lực Của Bảo Bối

"Bảo bối" là chi tiết căn bản khoác lên người bạn từ đầu đến chân.

Không cần phải bỏ cả mười năm tiền lương vào tủ áo của bạn, cũng chẳng cần xin ứng lương trước cả năm. Không. Chỉ cần một món đồ duy nhất: món đồ bạn sẽ lấy ra khi cần cảm thấy mình mạnh mẽ.

Không phải cô nàng Paris nào cũng được bà nội hay bà ngoại mở ngăn tủ ra và bảo: "Quà cho cháu yêu của bà, chọn đi cháu!". Còn lâu mới được như thế. Vậy thì? Cô nàng Paris lùng sục ở chợ trời, trong các cửa hàng đồ ký gửi hay trên ebay. Nàng tìm thấy ở đó món đồ đẹp đẽ này, món đồ nàng sẽ mang suốt đời.

Dù là thứ gì chẳng nữa, chiếc trech coat thật đẹp, đôi giày cao gót hay chiếc túi xách da, thì món đồ ấy là bảo bối, được giữ gìn, và nhất là thường xuyên mang trên người. Đi kèm với một chiếc quần jean, giày búp bê hay áo vest thắt đai. Phần còn lại của trang phục cần đơn giản để không tạo cảm giác trông bạn như cây thông Noel.

Bảo bối là trang phục hợp với bạn một cách kỳ diệu, như đo ni đóng giày cho bạn: nó khiến từng cử chỉ động tác của bạn đều trở nên thoải mái và tự nhiên. Duyên dáng. Chất liệu hoàn hảo, đường kim mũi chỉ không chệ vào đâu được - nhưng không hề lộ liễu.

Bảo bối thì không "lộ", đó là một bí mật. Một món đồ không tuổi. Không bao giờ lỗi mốt. Không phô trương, không lộ mác. Bởi tất cả những gì giống với các cái (hai chữ C, một chữ D to đùng hay các chữ YSL) đều là thứ ngôn ngữ dành cho bảng đo thị lực. Với các cô nàng Paris, xa xỉ không nhất thiết phải xưng tên.

Đó là một món quà phụ nữ tự tặng cho mình, tùy theo độ tuổi, sở thích và hầu bao. Nó là biểu tượng của sự tự chủ và tự do của nàng, dường như nó đang thì thầm: ("đúng, tôi tự tặng nó cho mình vì tôi chăm chỉ làm việc, và vì điều đó khiến tôi hài lòng").

Là một vật thừa thãi cực kỳ cần thiết, bảo bối là tinh thần, là vũ khí trong tay, giúp ta cảm thấy bản thân thật tươi tốt, mạnh mẽ tự tin.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Đẹp Tự Nhiên

Đó là một bí ẩn lớn, gần như không thể giải thích: bí ẩn của tự nhiên. Bởi, thực sự, không gì kém tự nhiên như chính tự nhiên. Các cô nàng Paris sẽ khiến bạn tin rằng các nàng vốn sinh ra đã có làn da hoàn hảo và mái tóc rối tuyệt vời. Răng cơ thể họ, từ khi còn nằm nôi, đã tỏa một mùi hương sánh tựa Chanel No5. Răng vẻ "tự nhiên" đó là một món thừa kế chẳng thể lí giải cho tỏ tường.

Các nàng đang lòe bạn đấy.

Vẻ tự nhiên ấy là thành quả của một công trình vĩ đại, được truyền lại một cách tỉ mỉ từ thế hệ này sang thế hệ khác. Hãy xem dưới đây một xê ri những lời khuyên lạ lùng có thể tóm tắt lại như sau: hãy chăm sóc bản thân theo cách nào đó để tạo cảm giác bạn không hề chăm sóc bản thân. Đó chính là nghệ thuật làm đẹp phiên bản Paris.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Phẫu Thuật Thẩm Mỹ

Các cô nàng Paris không phẫu thuật thẩm mỹ, bởi họ thích nghĩ rằng cần phải biết cách chấp nhận cơ thể mà người mẹ đã tạo ra cho họ với biết bao chăm chút và ân cần. Không những chấp nhận, mà còn phải làm đẹp có thể ấy bằng một công việc chán ngắt nhưng cũng rất lý thú là tìm hiểu về bản thân. Dĩ nhiên, các nàng muốn khiến bạn, cũng như người đàn ông của họ, tin vào điều ấy, nhưng đó không phải sự thật!

Cho tới gần đây, phẫu thuật thẩm mỹ ở Pháp vẫn được xem là triệu chứng của hai vấn đề đáng ngại: đầu óc phù phiếm và chứng hưng-trầm cảm. Nhưng mọi thứ dần thay đổi và ngày nay, phần lớn phụ nữ Paris đều can thiệp vào cơ thể cũng như khuôn mặt mình. Nhưng ở đây, một lần nữa, lại theo cách riêng của họ, nghĩa là tuân thủ một nguyên tắc: Cái gì cũng có chừng mực của nó thôi.

NHƯ THỂ NÀO Ừ? Trước tiên các nàng chọn một chi tiết duy nhất để làm, một lựa chọn duy nhất. Thú thực sự là vấn đề đối với họ. Thế nên đó sẽ là mũi hoặc miệng, ngực hoặc bụng... Tiếp theo, các nàng trì hoãn hết mức có thể thời điểm can thiệp lần đầu vào các nếp nhăn. Ở Pháp, hiếm khi ta bắt gặp một khuôn mặt dưới ba mươi lăm tuổi đã qua chỉnh sửa. Mà nhìn chung, phụ nữ Pháp thường xuyên tuyên chiến ở tầm tuổi bốn mươi, thường là với acid hyaluronic và botox (với botox, chỉ nên dùng mỗi năm một lần, nếu không sẽ lộ rõ). Đã kiên nhẫn đến lúc đó nhờ những thỏa ước sơ bộ rồi, thì những thủ thuật xóa nếp nhăn khu trú trên mặt sẽ được thực hiện lần đầu sau tuổi năm mươi: với mí mắt, bọng mắt, hay các nếp nhăn ở khóe miệng. Sau đó, ở tuổi sáu mươi, ta sẽ nghĩ đến khả năng thực hiện phương pháp được gọi là "xóa nếp nhăn một nửa".

Tại Pháp, cũng như tại một số nước, phẫu thuật thẩm mỹ không phải là một dấu hiệu bề ngoài của giàu sang. Tác dụng duy nhất của nó là biết cách khiến người ta quên đi. Và lại, ở Paris, người ta không nói đến chuyện đó, chẳng ai đề cập đến điều đó cả. Điều cơ bản là tránh mọi can thiệp khiến vẻ ngoài của các nàng trở nên căng cứng như tượng sứ hay búp bê.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Da

Làn da mọc không thoa phấn. Các vết tàn nhang xuất hiện vào mùa xuân dưới tia nắng đầu tiên. Đôi khi, khuôn mặt ửng hồng, màu hồng ấy lộ rõ trên hai gò má khi ta nói dối, và lan rộng khắp má khi ta xấu hổ rụt rè. Mọi câu chuyện về da chúng ta không nên giữ kín làm gì.

Muốn vậy, làn da cần được phô ra, để lộ, không che đậy.

NHƯ THẾ NÀO Ừ? Phụ nữ Pháp luôn tránh dùng kem nền, nó tạo cảm giác như đắp một lớp vải liệm. Nó làm đồng nhất màu xa tức là tầm thường hóa.

Để thay thế kem nền, đã có một loạt mọo trang điểm vô hình ra đời. Không thể nhìn ra nhưng đầy tính thuyết phục: đó được gọi là công việc "đánh véc-ni". Cũng như cách các họa sĩ "phác thảo" bức tranh của họ trước khi tô màu (công đoạn chuẩn bị này được giữ bí mật, và công thức được người nghệ sĩ sống để bụng chết mang theo), da mặt được đối xử giống như một tấm toan.

Thay vì dùng kem nền, hãy thoa một lớp kem dưỡng ẩm, thứ mà các chuyên gia trang điểm thường sử dụng để làm nền cho mọi kiểu trang điểm. Tiếp theo, che khuyết điểm (quầng thâm, cánh mũi, mụn) với kem che quầng thâm (Touche Eclat của Yves Saint-Laurent) hoặc kem BB. Nếu như kem nền là vật bất ly thân trong đời bạn, vậy hãy trộn kỹ nó với một chút kem dưỡng ẩm để làm dịu sự kích ứng.

Nếu ra ngoài bạn hãy tô son màu đỏ tươi và chuốt một lớp mascara cho mi trên và mi dưới. Việc này tạo điểm nhấn cho khuôn mặt đồng thời che được quầng thâm.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Chăm Sóc Tay Và Chân

Đôi lúc cô nàng Paris có thể mang dáng vẻ tự do quá trớn, tuy nhiên nàng vẫn tuân theo những điều căn bản phổ biến của giới nữ: chăm sóc tay và chân. Điều đó có nghĩa là gì? Móng tay và móng chân sạch sẽ, được cắt ngắn, thi thoảng được sơn màu - nhưng không phải nhất nhất lúc nào cũng vậy. Yêu cầu trước tiên là sự đơn giản. Khi ấy, dịch vụ chăm sóc tay và móng tay kiểu Pháp xuất hiện giống như một lời thách đố: nó là sự đối lập chính xác của tính thanh lịch kiểu Pháp. Phụ nữ Paris không hiểu và cũng không bao giờ chấp nhận nổi việc này. Nó chẳng khác nào thừa nhận sự màu mè giả tạo, theo quan niệm trước đây.

Bất chấp toàn bộ các phương pháp chăm sóc bản thân nói trên (phẫu thuật thẩm mỹ, tóc, da, chăm sóc tay và chân) các cô nàng Paris vẫn giữ lại những khiếm khuyết nhỏ, mà dù sao chẳng nữa các nàng vẫn yêu thích (răng thưa hoặc khập khểnh, lông mày rậm, cánh mũi to): chúng là dấu hiệu nhận diện của một người có cá tính nhất định và cho phép các nàng tự cảm thấy mình đẹp mà không cần phải hoàn hảo.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Cô Nàng Paris Trên Ghế Băng

Các cô nàng Paris lúc nào cũng có lý do hay ho để ngồi trên ghế băng.

Khi nàng không muốn đến sớm trong một cuộc hẹn mà nàng đã lên đường sớm, trước hẵn nửa tiếng.

Khi nàng lục tung túi xách để tìm điện thoại, rồi tìm chìa khóa xe, rồi cả thẻ gửi xe và chìa khóa nhà. Và rồi cuộc, khi đã quá oải, nàng thậm chí chẳng còn muốn về nhà.

Khi nàng ra khỏi nhà, đóng sập cửa về quả quyết, nhưng thực ra chẳng hề biết sẽ đi đâu.

Khi nàng muốn hôn một anh chàng trước khi quyết định sẽ mời chàng lên nhà hay nụ hôn thất bại này sẽ tốt hơn hết sẽ là nụ hôn cuối.

Khi nàng chạy cả trăm mét đuổi theo xe bus mà không kịp và rồi thở không ra hơi vì nỗ lực thể chất bất ngờ.

Khi nàng gọi một cuộc điện thoại mà không ai trong nhà được phép nghe.

Khi nàng muốn đọc sách và muốn người ta trông thấy nàng đang đọc sách.

Khi nàng muốn hình dung một ngày kia mình về già ở Paris, nàng sẽ kể chuyện đời mình với lũ chim câu như thế nào, khi đã không còn người bạn đời bên cạnh.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Không Có Gu

Mỗi tộc người đều có những quy tắc riêng của mình. Những tập tục. Những thói quen sao cho dễ hiểu nhất đối với phần còn lại của thế giới.

Phụ nữ Paris đặc biệt nghiêm túc trong vấn đề này. Những thứ "không có gu", dù thuộc về thời trang hay trí tuệ, bằng mọi giá đều phải tránh, để khỏi trở nên quê mùa (tầm thường, vô duyên theo quan niệm của phụ nữ Paris chứ không phân biệt giai cấp xã hội)

Hỏi ai đó "làm nghề gì" trong một buổi dạ tiệc. Hỏi họ kiếm được bao nhiêu còn tệ hại hơn. Đặt một bức ảnh cười trên tủ buýp phê trong phòng khách. Phối màu túi xách với trang phục. Để lộ hàm răng được tẩy trắng. Nhổ lông mày quá tay. Làm "bạn" với con cái. Khoe của...hoặc hà tiện. Lấy cớ: "Tôi đã quá chén" để làm bất cứ việc gì. Bơm môi phồng như mỏ vịt. Kiểu cách thái quá. Trang điểm quá đà. Tìm kiếm lời khen. Dùng những cụm từ ra vẻ thời thượng, phế phẩm của thuật ngữ chuyên ngành: "ADN của doanh nghiệp", "Tôi quay lại với ông/bà". Đếm ra hơn hai màu khác nhau trên tóc mình. Ra vẻ quá quan trọng

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Những Điều Ngược Đời

Nàng chào mọi người nhưng không muốn nói chuyện với ai.

Nàng ăn một chiếc pizza bốn loại phô mai rồi bỏ đường hóa học vào cà phê.

Nàng mua những đôi giày xa xỉ và chẳng bao giờ thèm đánh xi cho chúng lấy một lần.

Nàng có tính khí không thể chịu nổi nhưng lại ra vẻ ngạc nhiên khủng khiếp khi bị bồ đá.

Nàng chăm sóc vết chai nhưng lại mặc đồ lót cộc cạch.

Nàng rít thuốc như ống bễ trên đường về nông thôn, nơi nàng đến để hít thở không khí trong lành.

Nàng uống vodka vào ban đêm và trà xanh vào buổi sáng.

Nàng không tin vào Chúa nhưng vừa chớm gặp khó khăn đã lập tức cầu nguyện cho tình hình suôn sẻ.

Nàng là người bảo vệ môi trường nhưng có thể chạy xe ga đi mua bánh mì.

Nàng ủng hộ nữ quyền nhưng xem phim khiêu dâm.

Nàng có khả năng dời non lấp bể nhưng lúc nào cũng cần người khác trấn an.

Nàng thừa biết những điểm yếu làm hỏng mình. Nhưng chẳng bao giờ thay đổi.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Nghệ Thuật Hôn

Với phụ nữ Paris, việc hôn cũng giống như mọi hành vi khác: nàng rõ ràng có xu hướng thích làm phim. Khi hôn chàng, nàng thích làm việc đó ở chính giữa phố. Nàng dàn cảnh, đạo diễn tình yêu của mình và muốn biến khoảnh khắc ấy thành một màn diễn độc nhất vô nhị. Nàng muốn ghi dấu những ký ức: ký ức của người đàn ông đang khóa môi nàng và những ký ức của người qua kẻ lại trên phố. Nàng hết mình không thua kém diễn viên thứ thiệt và khi rớt cuộc ngừng lại nàng gần như chờ đợi nhận được những tràng pháo tay. Hết cả hơi. Dĩ nhiên là thế.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Lạnh Lùng Hay Làm Mát

Nếu bạn bị cận thị, tuyệt đối không nên đeo kính. Như thế, bạn sẽ yên tâm là không phải chào hỏi những người quen mình không muốn gặp mặt. Và nó tạo cho bạn vẻ mơ màng bí ẩn, cái vẻ quyến rũ đàn ông và làm điên tiết đàn bà, những người đi guốc trong trò chơi của bạn.

Hãy là người đến sau cùng trong các bữa tiệc mà bạn được mời và được trông đợi. Chỉ nhấp môi ly sâm banh của mình thôi, đừng uống quá chén.

Nhìn mọi thứ với ánh mắt như thể bạn đang chiêm ngưỡng đường chân trời trong buổi hoàng hôn trên biển. Ngay cả khi bạn đang đợi tàu vào giờ cao điểm. Ngay cả khi bạn đang chọn mua pizza trong siêu thị.

Khi nói chuyện điện thoại, đừng dùng những câu nói thông dụng. Tất cả những câu như: "xin chào, anh khỏe chứ, là em đây, em có làm phiền anh không?" vân vân. Hãy đi thẳng vào vấn đề chính. Và gác máy khi bạn đã có câu trả lời. Hãy kết thúc cuộc gọi bằng câu "ok, hẹn gặp sớm nhé" ngay cả khi thừa biết sang năm mình mới gặp người đối thoại.

Nói nhỏ nhẹ sao cho mọi người buộc phải dỏng tai về phía bạn. Tỏ ra ưu tư. Nói chuyện kiểu tầm thường trích cú.

Hãy nói cho say sưa, nhưng đừng bao giờ dốc hết lời gan ruột.

Dĩ nhiên, bạn có nguy cơ phải kết thúc câu chuyện một mình, tự giam mình trong một cuộc độc thoại bằng giá có khả năng chống lại cả sự nóng lên của khí hậu. Bởi biết đâu bạn sẽ không nhận thấy bóng dáng của người đàn ông đáng lẽ đã ôm bạn vào lòng, và coi thường cô gái kỳ quặc ăn mặc xấu xí lẽ ra đã là bạn thân nhất đời mình.

Trong trường hợp đó, bạn chẳng còn việc gì khác ngoài khởi hành một chuyến đến Paris, vé một chiều.

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Cái Bĩu Môi Kiểu Paris

Paris có một điều kỳ diệu dành cho du khách, nhưng là sự si nhục đối với cư dân của thành phố này: đây là một bảo tàng ngoài trời. Mỗi con phố đều âm vang tiếng vọng của lịch sử. Một phiến đá đều nhắc nhở mãnh liệt về di sản đồ sộ của chúng ta. Những bóng ma của ông bà tổ tiên người Paris, những linh hồn phiêu diêu, ngự trên mái các quán ăn bình dân nhìn xuống chúng ta với ánh mắt khinh bỉ mà hét lên rằng: liệu người có xứng đáng?

Trong số những linh hồn dẫn đường chỉ lối cho chúng ta có "Quý bà rơm". Dưới thời trị vì của vua Louis XIII và Louis XIV, một số phụ nữ trong triều đình đã quyết định dựng nên một phong trào nữ quyền: chống lại tình trạng bạo hành trọng nam khinh nữ ở thời kỳ đó. Những phụ nữ này mong muốn được đối xử dịu dàng, họ đòi hỏi những tình cảm e ấp, và muốn được yêu bằng tai - nghĩa là được nghe những lời mơn trớn và giàu tưởng tượng trước khi lên giường.

Nhà văn Madeleine de Scudéry là người đứng đầu phong trào ấy. Bà vẽ nên một bản đồ địa lý tưởng tượng, bản đồ của một xứ sở có tên là Âu yếm. Để đến được vùng đất của Tình yêu, phải đi qua nhiều ngôi làng nhỏ, cũng chính là các bước đề dần dần chinh phục trái tim người phụ nữ.

Từ những hoạt động nữ quyền đầu tiên ấy, phụ nữ Paris đã giữ cho mình kiểu bĩu môi có chút lạnh lùng, có chút xa cách, là đặc trưng riêng của họ. Đó là di sản của chúng ta, cũng giống như một nốt ruồi trên mông hay một cái tú com mốt cổ được truyền đời này sang đời khác.

Cho tới tận ngày nay, "bản đồ Âu yếm" vẫn tiếp tục tồn tại trong vô thức. Người Paris đi từ lạnh tới nóng, từ dừng dừng đến tình bạn, sau khi đã vượt qua những góc ngách sâu kín và các giai đoạn cốt yếu của mọi mối quan hệ giữa người với người. Cái gì cũng cần có thời gian, nhưng chính sức mạnh thâm lặng là thứ tạo dựng nên những mối liên kết vững bền. Có thể phụ nữ Paris không dễ kết bạn, nhưng một khi làm bạn với ai sẽ sống chết có nhau "xin thề xin hứa xin đảm bảo, tở mà nói dối thì quý tha ma bắt tở đi".

SỐNG NHƯ NGƯỜI PARIS

Anne Berest & Caroline de Maigret & Sophie Mas & Audrey Diwan
www.dtv-ebook.com

Thói Đua Đòi Kiểu Paris

Tối cuối cùng trong năm, hãy một mình thưởng thức cả khay hải sản và lên giường trước giao thừa. (Vì bạn đã tổ chức một bữa tất niên vào tối hôm trước, một bữa tiệc "tuyệt vời nhất trong năm")

Khi ngồi vào bàn ăn, đừng bao giờ "chúc ngon miệng" các thực khách của mình (cũng như đừng chuyền tay nhau lọ muối)

Rời khỏi một buổi tiệc khi đang ở đoạn cao trào (ngay cả với buổi tiệc mà bạn là người chủ trì)

Pha trộn giữa màu đen và màu xanh nước biển (giống như màu hồng và màu đỏ của Yves Sanit-Laurent)

Khi lần đầu gặp ai đó, đừng nói "rất hân hạnh" mà hãy nói "hân hạnh được làm quen với anh/chị".

Hãy nói "Đi tìm" (khi muốn nhắc đến cuốn sách của Marcel Proust Đi tìm thời gian đã mất).

Đừng viết tắt khi nhắn tin (và các biểu tượng cảm xúc chỉ là để dành riêng cho đám bạn gái).

Không chạy theo mốt (mà hãy xem như mốt chạy theo mình).

Đừng bao giờ mất kiểm soát bản thân (nhưng quá khứ thì phải vô cùng đòi trụy).

Thân thiện với mọi người thuộc mọi lứa tuổi.

Tự giác nhận mình đưa đòi.